

[Arbejdsministeren]

hvor vi kan forbedre situationen for de gravide og for dem, der er på orlov.

Jeg er da glad for, at tonen var så nøgtern, at fru Helle Degn også var klar over, at det var mig, der som arbejdsminister i næste folketingssamling med ildhu skulle kaste mig over at udarbejde de nødvendige lovforslag. Det synes jeg er udtryk for en smuk socialdemokratisk erkendelse af, at valget kommer sent, og at det bliver den nuværende regering, der skal videreføre arbejdet. Hvis det er en overfortolkning af fru Helle Degns bemærkning, skal jeg tage det stille og acceptere, at det var en fortaelse, men hvad hjertet er fuldt af, løber munden jo over med.

Som sagt tror jeg, der er grundlag for at tage fat på nogle af enkeltelementerne i en fordomsfri åben drøftelse. Om det så munder ud i, at forslaget bliver pillet fra hinanden på en sådan måde, at der står én eller to sætninger tilbage, som kan bruges til en folketingsbeslutning, eller om det munder ud i – hvad jeg måske ville tro var mere hensigtsmæssigt – at man bare afgav en beretning fra udvalget som grundlag for det videre arbejde i ministeriet og i regeringen, skal jeg lade være usagt på nuværende tidspunkt. Men der er altså en vilje til at se på nogle af elementerne med henblik på at gavne de gravides situation.

Helle Degn (S):

En bemærkning til arbejdsministeren, der sagde, at forbudet, det går ikke rigtig. Det er ikke min opfattelse; jeg går ikke på kompromis.

Jeg mener fortsat, at et forbud ville være den rigtige, den ansvarlige løsning for et politisk flertal i Folketinget at manifestere for at give et håndslag til de unge kvinder, som påtager sig en graviditet, og til de unge mødre og fædre, der påtager sig at løse de daglige problemer i forbindelse med det at få og have børn, så jeg har ikke flyttet mig. Jeg mener fortsat, at det ville være den rigtige løsning; jeg kan kun beklage, at der ikke i øjeblikket kan konstateres et flertal for den politik. Det håber jeg kommer snart, for jeg tror, at der er mange vælgere, som er mere optaget af at få løst disse nære problemer end så mange andre ting.

Arbejdsministeren har det jo nemlig en gang imellem ligesom udenrigsministeren

med at svinge sig lidt op og gøre debatten en lille smule komisk, synes jeg. Jeg vil spørge arbejdsministeren lige ud: hvor mange sager skal kvinderne lægge på bordet om afskedigelser på grund af graviditet, før ministeren vil ændre signaler? Hvor store aborttal skal der lægges på bordet, før samfundet vågner op og arbejdsministeren også er parat til at bevæge sig, sådan at vi kan få nogle bedre vilkår for de mennesker, som er parat til at føde den næste generation?

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Nu gjorde fru Helle Degn jo det, at hun i stedet for at svare på nogle af de spørgsmål, jeg stillede, konstaterede ud i luften, at Venstre havde ikke nogen familiepolitiske bud osv.

Det, jeg angreb fru Helle Degn for, var for det første, at det var svært at finde ud af, hvad forslaget overhovedet betød. Nu forstår jeg så, at fru Helle Degn – eller Socialdemokratiet – helst vil have et forbud. Jamen må jeg så spørge: er det et forbud, man foreslår? Så vidt jeg kan læse forslaget, foreslår man også, at der skal være nogle dispensationer.

Når man beder Folketinget om at tage stilling til noget, så prøver vi at bruge alle vores åndsevner på at sætte os ind i det, men selv med brug af dem har det for mig været svært – måske ikke for andre – at finde ud af, hvad det i virkeligheden er, Socialdemokratiet foreslår. Så det spørgsmål må man vel have lov til at stille.

Hvis der så skal være nogen værdi i det, og når fru Helle Degn mener, hun har så mange bud på det familiepolitiske, må jeg så få svar på mit andet spørgsmål: hvordan stiller fru Helle Degn sig til en diskussion om, at man har en ret til at blive genansat? For det er da først og fremmest jobbet, vi taler om, går jeg ud fra. Fru Helle Degn taler om de nære problemer, det er lige præcis jobbet.

En anden ting, jeg også nævnte, da jeg kommenterede fru Helle Degns forslag, var spørgsmålet om retssagerne og deres forløb. Jeg mener, at sådanne retssager kan være en utrolig belastning, afhængigt af forløbet. Derfor håber jeg, at fru Helle Degn i hvert fald under udvalgsarbejdet vil kunne give nogle besvarelser på og illustrere nogle af de bemærkninger, der er i selve forslaget om, hvordan sådanne retssager forløber. Det er